

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **R.V.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.10.2012, č. 585 301 1406/48091-VD,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23.10.2012, č., žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11.7.2012, č. 585 301 1406 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů odňala žalobkyni od 22.8.2012 invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 28.6.2012 nebyla již invalidní, protože jí poklesla pracovní schopnost pouze o 30%. V námitkách účastnice řízení namítala, že se její zdravotní stav od posouzení v roce 2009 nezměnil, posuzující lékař chybně stanovil diagnózu, protože zřejmě nedostatečně studoval lékařské zprávy dodané k posudkovému řízení. Jím stanovená diagnóza se jí jeví ve funkčním dopadu mnohem méně významnější než diagnóza původní a nemůže být tedy rozhodující pro posouzení poklesu její pracovní schopnosti. Za svůj největší zdravotní problém považuje úraz pravé horní končetiny a následné omezení hybnosti pravého ramene, a proto by měl posudkový lékař určit za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl B, položce 3, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobkyně a posoudila její invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 25.9.2012 nebyla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, protože míra poklesu pracovní schopnosti

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 25%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl B, položce 3, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25% a s ohledem na další postižení zdravotního stavu byla zvolena horní hranice procentního rozmezí. Ani opravená aplikace posudkových kritérií uvedených v posudku OSSZ Prostějov nevedla ke změně posudkového závěru.

Žalobou ze dne 20.11.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí, neboť námitkami napadené rozhodnutí mělo být žalobou napadeným rozhodnutím zrušeno, protože posudkem vypracovaným v námitkovém řízení dne 4.10.2012 bylo posudkovou lékařkou vyhověno jejím námitkám, když za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddílu B, položce 3, písm. b) a tímto bylo tedy napraveno pochybení posudkového lékaře MUDr. Procházky. Ačkoliv však lékařka v námitkovém řízení pochybení napravila, přesto se dopustila chyby, neboť ve svém posudku nezohlednila postižení zad a nepřiznala žalobkyni zvýšení o 10%. Správní orgán zneužitím a překročením mezí správního uvážení vydal nezákonné rozhodnutí, které mělo za následek zkrácení práv žalobkyně. Správní orgán naprosto pominul, že jediné námitce žalobkyně, která se týkala svévolného přesunutí rozhodující diagnózy bylo vyhověno, neboť chyba byla následně posudkovou lékařkou odstraněna a tudíž uvedení, že se námitky zamítají činí rozhodnutí nezákonným. Navrhla soudu, aby napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí ze dne 11.7.2012 zrušil.

Žalovaná ve vyjádření vedla, že je vázána posudkem vypracovaným v námitkovém řízení, v němž však byl stanoven pokles pracovní schopnosti ve výši 25% i přes určení jiné diagnózy v tomto posudku a navrhla, aby byl podán posudek MP MPSV se sídlem v Brně.

Soud vyžádal posudek PK MPSV, aniž by prováděl žalobkyni navrhané důkazy, neboť meritem věci je posouzení, zda ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně plní podmínky invalidity podle § 39 zákona o důchodovém pojištění bez ohledu na určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Žalobkyně zajisté neměla v úmyslu napadnout rozhodnutí žalované pouze z důvodu správného stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ale zejména proto, že invalidita u ní trvá. Soud tak provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 11.4.2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, v dokumentaci k námitkovému řízení a vyžádala úplnou zdravotní dokumentaci praktického lékaře. Posouzení zdravotního stavu žalobkyně nebyla přítomna. Po zhodnocení lékařských zpráv uvedených a konstatovaných v posudku, posudková komise konstatovala, že posuzovaná, vyučená v oboru švadlena s praxí telefonistky i vrátné utrpěla v lednu 2008 úraz – zlomeninu pravé kosti vřetení a po sejmutí sádrové fixace došlo k rozvoji Sudeckovy atrofie pravého zápěstí, začaly obtíže s pravým ramenním kloubem a v září 2008 byla provedena artroskopická operace pravého ramene. Současně trpěla bolestmi krční a bederní páteře. V lednu 2009 byla přiznána částečná invalidita z důvodu omezení hybnosti pravého ramene, při KLP v březnu 2010 konstatováno zlepšení zdravotního stavu a invalidita druhého stupně byla snížena na invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo shledáno středně těžké omezení hybnosti pravého ramene a procentní sazba byla navýšena s ohledem na další postižení. Při mimořádné KLP v červnu 2012 byla

invalidita prvního stupně oduznána, jako hlavní příčina DNZS byly stanoveny bolesti zad. V námitkovém řízení bylo oduznání prvního stupně invalidity potvrzeno, nicméně hlavní příčinou DNZS bylo opět stanoveno omezení hybnosti pravého ramene středně těžké a v horní hranici sazby již byly zohledněny i ostatní zdravotní potíže. K datu napadeného rozhodnutí bylo prokázáno omezení hybnosti pravého ramenního kloubu středně těžkého stupně, závažné artrotické změny na něm dle RTG nebyly prokázány, hybnost pravého lokte a zápěstí nebyla dle dokumentace podstatně omezena, neurologické či cévní postižení na této pravé horní končetině nebylo prokázáno. Z posudkového hlediska stav odpovídá středně těžkému omezení hybnosti jednoho kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Kompletní ztuhnutí ramene nebylo prokázáno. Hybnost levé horní končetiny byla bez podstatného omezení, lx bylo prokázáno omezení lehkého stupně bez neurologického deficitu. Obtíže s páteří byly zcela bez známek nervového postižení, bez přítomnosti kořenové nebo míšní symptomatologie bez známek sfinkterového postižení. Jednalo se o bolesti zad s lehkým funkčním postižením. Ve shodě s lékařem námitkového řízení posudková komise stanovila jako hlavní příčinu DNZS středně těžkou poruchu hybnosti pravého ramene, která má podstatnější dopad na pracovní schopnost posuzované než bolesti zad s funkčním dopadem lehkým. Pokles pracovní schopnosti posudková komise hodnotila a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap XV, oddílu B, položka 3, písm. b) ve výši 25% na horní hranici rozpětí i s ohledem na ostatní zdravotní postižení. Pro další navýšení procentního rozmezí neshledala objektivní podklad. Uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

K nařízenému jednání se žalobkyně nedostavila, doručení měla vykázano, nežádala soud o odročení jednání, soud proto věc projednal a rozhodl v její nepřítomnosti.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Z důvodu zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři OSSZ i v námitkovém řízení si soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí 23.10.2012. Posudková komise zhodnotila všechny existující lékařské nálezy o zdravotním stavu žalobkyně obsahující výsledky vyšetření zdravotního stavu žalobkyně, zabývala se příčinami vzniku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Za rozhodující příčinu stanovila středně těžkou poruchu hybnosti pravého ramene na rozdíl od lékaře OSSZ, ale ve shodě s lékařkou posuzující zdravotní stav žalobkyně v námitkovém řízení. Té v žalobě vytkla, že nenavýšila stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí o 10% pro další zdravotní postižení, čímž nedosáhla na invaliditu. V posudku PK MPSV vyžádaným soudem posudková komise uvedla, že v horní hranici procentního rozmezí (25%) jsou zhodnoceny i bolesti zad s lehkým funkčním dopadem, když za rozhodující stanovila středně těžkou poruchu hybnosti pravého ramene. Celkový stav pravého ramenního kloubu odpovídal středně těžkému omezení hybnosti jednoho kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Posudková komise řádně odůvodnila stanovenou výši poklesu pracovní schopnosti, rovněž se vyjádřila k námitkám žalobce. Podrobně vypracovaný posudek soud hodnotí jako posudek objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Názor žalobkyně vyslovený v žalobě, že žalovaná měla zrušit námitkami napadené rozhodnutí z důvodu, že v námitkovém řízení bylo vyhověno její zásadní námitce týkající se stanovení a posouzení rozhodujících příčin DNZS s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti a i soud následně by měl napadené rozhodnutí pro tuto vadu řízení zrušit, není správný. Předmětem posouzení zajisté je, zda ke

dni napadeného rozhodnutí žalobkyně plnila podmínky pro trvání invalidity či nikoliv. Podmínky invalidity jsou stanoveny v § 39 zák. č. 155/1995 Sb., a vztahují se pouze ke zjištěnému poklesu pracovní schopnosti, nikoliv k tomu, co je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyni šlo o to, zda ke dni vydání napadeného rozhodnutí plnila podmínky invalidity či nikoliv, a tudíž soud nemohl o žalobě rozhodnout, aniž by vyžádal posudek o zdravotním stavu a poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Podle závěru vypracovaného posudku žalobkyně nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. dubna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně